

Libreta: girona ipad 3

Cre ado: 08/02/2013 17:38
18:50

Actualizado: 04/03/2013

URLOrigen: file:///

Una Moleskine digital

En sus inicios pretendían seguir el legado de los cuadernos de notas usados por célebres artistas y escritores. Sin embargo, los creadores de las libretas Moleskine pronto se dieron cuenta de la necesidad de adaptarse a los tiempos que corren y gracias a ello arrasaron en el mercado.

Ahora hay una Moleskine casi para todo: para apuntar las tareas, viajar con ellas, organizar el armario, cocinar, recordar los mejores libros, esbozar 'storyboards'...

Pero faltaba un paso más: el soporte electrónico. Fruto de un acuerdo con [Evernote](#), una herramienta para recordar y almacenar todo en la nube de Internet, Moleskine vuelve a inventarse.

El meu quadern per a "Un viatge extra-ordinari"

Un viatge sempre comença abans. La causa que el motiva.

Definir la proposta. Projecte a realitzar durant tres dies a Girona amb l'Ipad.

Idea. Avui parlaré de mi: Jo i Girona

Girona, la meva capital de referència

2002, cursa del carrer Nou

La meva filla, dos anys estudiant a Girona

Exposicions i relacions artístiques a la ciutat

Repetir la cursa del carrer Nou. La samarreta que em varen regalar m'ha acompanyat durant molts anys en totes les meves pràctiques de running.

Parlar de mi, el meu record.

L'empremta!!

Metodologia

Cercar programes de posicionament i registre d'itineraris.

Garmin, Runkeeper, Endomondo, Wikiloc...

Contactar amb la Nandi, ens vàrem conèixer a la mateixa cursa del carrer Nou!!

Demandar participació a altres corredors per tal de saber els seus circuits d'entrenament o rutes predilectes.

Novament rastres, empremtes volàtils.

El que esdevé en un temps determinat.

El "temps" i les meves circumstàncies.

La teoria de conjunts, els diagrames de Venn que fa anys que vull repassar, em fan ballar el cap.

La casualitat de llegir l'article d'Eva Vázquez i Joan Miró entrevistat Eduard Bonet, matemàtic gironí, a la *Revista de Girona*, 1998, on es parla del col·lectiu Bourbaki i la teoria de conjunts.

Preparar maleta: Equipament per córrer

Documentació,PDF: Article *Revista Girona*

Apunts de matemàtica, teoria de conjunts

Viquipèdia

Bertrand Russell

Fenomenologia

Itinerarium

Bourbaki

Teoria de conjunts

Llibres físics

El misterio de la creación artística. Stefan Zweig

Daniel Buren, La postpintura en el campo expandido. Javier Hernando Carrasco

Cuestiones de percepción. Fenomenología de la arquitectura. Steven Holl

El arte con relación a la arquitectura. La arquitectura con relación al arte. Dan Graham

El imperio de los signos. Roland Barthes

Arquitectura como semiótica. Diversos autors

Wittgenstein y los límites del lenguaje. Pierre Hadot

Introducción al pensamiento complejo. Edgar Morin

El arte y el espacio. Martin Heidegger

A l'ipad

Evernote, Moleskine segle XXI

Brushes per dibuixar

Runkeeper i Endomondo com a eines de registre

Mòbil

Runkeeper i Endomondo

Destinació: Hotel Ciutat de Girona, un bon hotel, cèntric, còmode i amb un restaurant equilibrat i harmònic.

Inici de l'experiència

Dilluns

Desplaçament

A les 10. Reunió amb la Nandi per demanar la seva col·laboració en el meu projecte.

M'instal·lo i em situo.

Contacte amb el Bòlit per comentar la proposta...
Dino a l'hotel.

Surto a córrer intentant reproduir la cursa del carrer Nou 10 anys i 4 mesos més tard. De memòria. Una sensació molt emotiva ja que el record del "patiment" de la pujada de la catedral es converteix en un gaudi extraordinari. Fa calor.

Quan arribo novament al carrer Nou i veig els registres al Endomondo observo que no he reproduït exactament el mateix circuit, m'he estalviat uns 2 km, però em dono per satisfet.

Van Eyck ipatitzat, he he... , després de córrer, cansat però satisfet.
Revisió i seguiment de l'itinerari, fer esbós.

girona ipad pere

Click to add notes

PUBLICAR
EDITAR
MORE OPTIONS

Mapa Satèl·lit

SUMMARY

DISTANCE
7.85 km

DURATION
41m:27s

AVG SPEED
5:17 min/km

MAX SPEED
3:51 min/km

CALORIES
560 kcal

HYDRATION
0.34L

MIN ALTITUDE
107 m

MAX ALTITUDE
168 m

TOTAL ASCENT
191 m

TOTAL DESCENT
203 m

WEATHER
Partly sunny

Unlock weather information and get access to the full Endomondo site with Endomondo Premium.
Weather data provided by AccuWeather.com

iPad 11:28 44%

Gallery **Llibreta**

DATA	RECORDANT	KM.	TEMPS	T.A.M.
11/10/2002	Cap de Cros		30'20"	
	Forca Transversana			
14/10/2002	Cap de Cros		34'07"	
	1/ins el paselló			
16/10	S'alguera's		23'37"	
	post 11/ins 11'19"			
20/10/02	Cursa de mar		15'08"	
	nov			
22/10/02	Mar de		1:07:48"	
	Rebaldes			

Confrontar els sistemes de registre actuals amb el que jo utilitzo i utilitzava fa 10 anys em sembla fruit d'un canvi d'època molt considerable.

Llegir teoria.

Passejar per estirar les cames, sentir la ciutat i evadir la ment.

Sopar amb un amic.

Dimarts

Dibuixar a l'Ipad.

Em telefona en David, un *running* que col·laborarà en el projecte i acordem com fer-ho per passar-me els seus registres d'entrenament, aprofito que en sap més que jo.

La comunicació es fa una mica complicada. M'he precipitat una mica en tot plegat, tinc coses a millorar.

Em faig un WhatsApp i procuro fer-ne un aprenentatge accelerat, perquè facilita la immediatesa que tenim la societat. Novament em situo al segle XXI. Tinc un cert vertigen. És molt curiós, estic revisant el passat i alhora projectant el futur. Aquesta és la veritat, el que cal fer.

Aprofito per fer quatre "recados" i badar mirant aparadors.
Trobo aquesta escena al carrer.

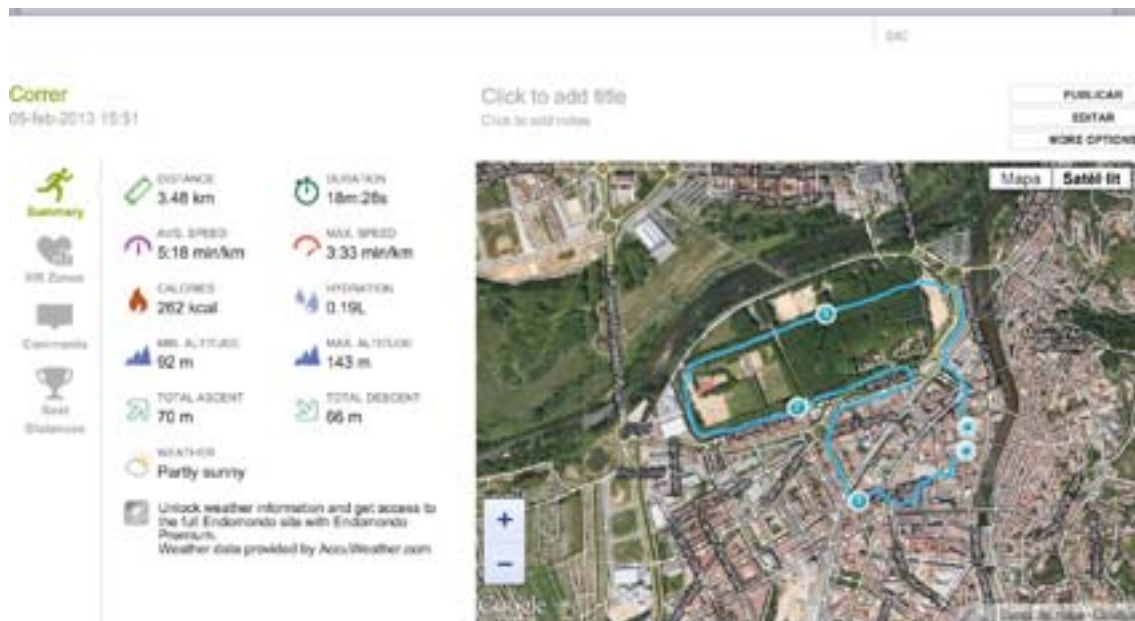

Suposo que es llencen uns exemplars del BOE, ja no tenen ús!!!, adéu-siau...

Dino al restaurant de l'hotel, ja el coneixia i per tant és garantia de menú molt correcte i espai agradable.

La taula un pèl alta, cal millorar-ne l'ergonomia. La resta, impecable. Llegeixo una estona i surto a córrer novament, però aquest cop des de la mateixa porta de l'hotel, estirar les cames una estoneta per la Devesa i amb la intenció de fer un circuit on pugui demostrar la intersecció de la teoria de conjunts amb el circuit del dia anterior.

Descarrego les meves dades i consulto les d'en David. Caram, és una màquina; per haver fet diumenge la mitja marató de Granollers té uns registres excel·lents. Bé, el meu interès és la forma generada. De moment només em centraré en els meus registres. Les dades dels col·laboradors les acumulo per treballar més endavant al meu estudi, ja que fins que no tingui tot el recull no disposaré d'una visió prou àmplia per copsar-ne un treball coherent.

Aquesta gent que corre habitualment té una passió i capacitat per al sacrifici digna d'admiració. És dur, i mantenir una constància i rigor no és fàcil. Això penso molts cops quan surto a córrer, la vida de l'artista jo la visc igual, com una cursa de fons on la velocitat t'apropa a no tenir necessitat de fer tant ús de la resistència, però finalment és aquesta que et prolonga el recorregut. Viatge a Ítaca, Machado i tants d'altres. En el teu viatge construeixes la teva trajectòria.

Torno a passejar per Girona, reflexionant i gaudint d'aquest aïllament mentre ressonen les paraules que he llegit de Steven Holl a *Cuestiones de percepción*.

"Nuestra experiencia y nuestra sensibilidad pueden evolucionar mediante el análisis reflexivo y silencioso.

...Solo por medio de la soledad podemos empezar a adentrarnos en el secreto que nos rodea. Una conciencia de nuestra existencia única y propia en el espacio resulta crucial en el desarrollo de una conciencia de la percepción."

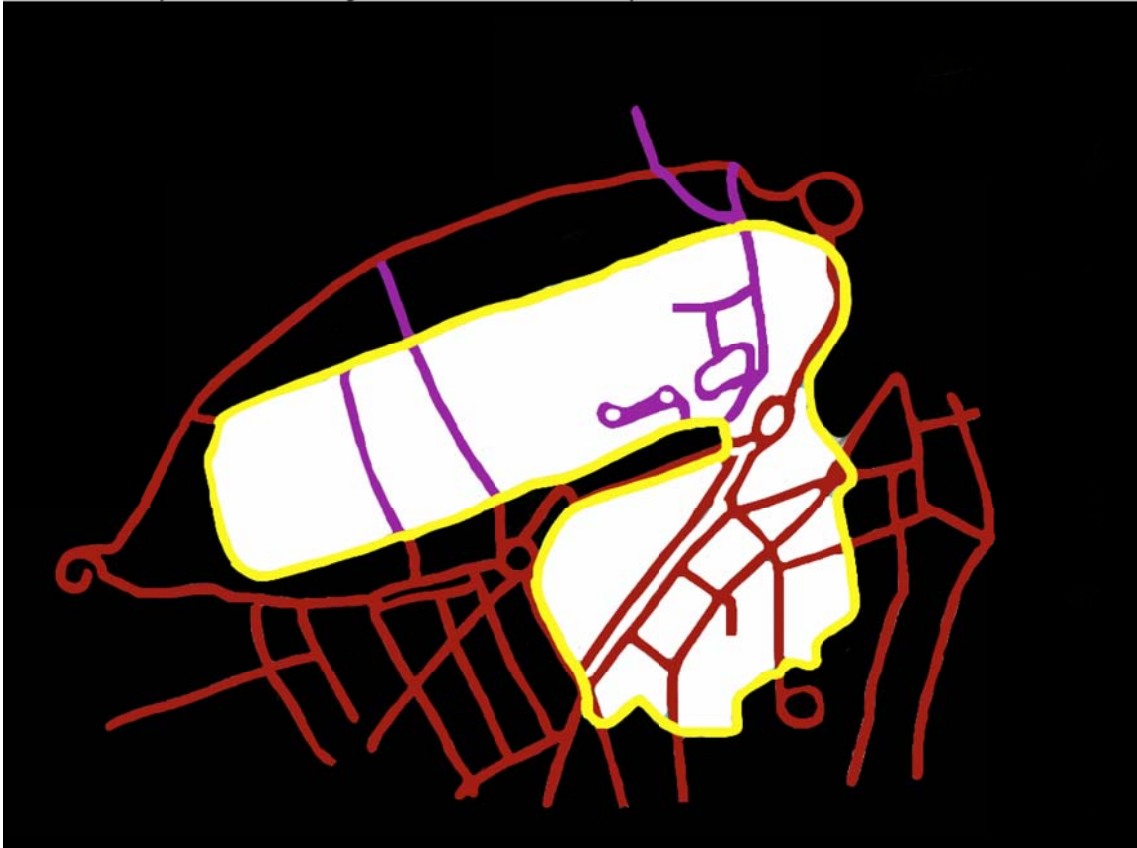
Veig córrer algú per Girona, potser està corrent per mi? La sensació és molt peculiar! A tot esportista sempre l'he observat amb admiració, però totes aquelles persones a qui he demanat en alguna ocasió la seva col·laboració, els dec agraïment i respecte, probablement per això els la demano, se'ls mereixen.

També he llegit sobre la fenomenologia de Merleau-Ponty, com una experiència perceptiva i corporal, plena de significacions, que fan una presència privilegiada, la de l'home, encarnat en un cos, arrelat a les coses que l'envolten, i afegeix que la fenomenologia té la tasca de revelar el misteri del món i el misteri de la raó.

Stefan Zweig a *El misterio de la creación artística* diu: "Toda nuestra fantasía y toda nuestra lógica no pueden facilitarnos sino una idea insuficiente del origen de una obra de arte."

Tinc unes eines (Ipad i aplicacions) amb les quals vull treballar una acció (córrer), reproduir un record (que no pas un rècord), percebre uns valors. Lligar-hi uns conceptes em permet aportar-hi valors.

No he triat cap llibre a l'atzar, tots eren al meu prestatge, les coses encaixen per una conjunció de fets sorprenents.

Parlo amb l'Eudald, faig un comentari sobre un artista, ell es confon amb el nom i resulta que parla de l'autor d'un llibre: **Husserl-Heidegger-Chillida, El concepto de espacio en la filosofía y plástica del siglo XX**. No el conec, és molt proper a la meva idea de recerca i un dels llibres que he portat com a base conceptual per a aquest projecte és *El arte y el espacio* de Martin Heidegger, on l'autor explica el seu pensament a partir d'entrevistar-se amb Chillida. Em sorprèn la casualitat i com aparentment hi ha una conjunció de fets. Els Déus em són favorables?

El matemàtic Henri Poincaré va expressar molt bé la relació que hi ha entre el veritable i el sentit de la bellesa:

"El científic no estudia la natura per la utilitat de fer-ho; l'estudia perquè obté plaer, i obté plaer perquè la natura és bella. Si no fos

bella no valdria la pena conèixer-la, i si no valgués la pena conèixer la natura, la vida no seria digna de ser viscuda."

Aquesta bellesa és la meva recerca, vull posseir-la, però rau en la totalitat del conjunt, la recerca, l'acció, la concepció i la representació.

En valorar el treball proposat a partir de l'ipad necessito reflexionar i posicionar-me respecte a això. M'agrada l'art objectual, puc utilitzar les noves eines i explorar-hi noves possibilitats. Incorporar-ho al meu treball com faig habitualment. Aquí novament Zweig m'hi aporta reflexió:.. "Pero meditemos su elevada significación y no nos dejemos inducir a error por las apariencias. Habrá siempre, fatalmente, tiempos que no quieran ni oír ni ver nada que no sea su realidad inmediata, tiempos que crean prematuramente poder renunciar a la consagración de leyes heredadas, que supongan poder evadirse de los eternos vínculos de las normas y las formas." (1940)

Penso que les arts les percebem a través del cervell. En les visuals ens servim de la vista així com en les musicals de l'oïda, però és el cervell que relaciona la informació i estableix associacions entre la recepció (visual, auditiva...) i la informació de la nostra memòria.

Per tant podríem dir que el sentit de l'obra no prové de l'objecte creat, sinó de l'experiència que se n'obté.

Collons!! No hi ha manera, novament observo que tots els llibres que he dut per consultar són en castellà.

Sopo i vaig a l'hotel, miro un magnífic reportatge a TV3 sobre Banksy i un fotògraf, grafit i acció, molt bo.

Em conviden a sortir a córrer el dia següent. Acepto immediatament!

Dimecres

Passejo d'hora al matí, m'agrada veure el despertar de la ciutat, la incorporació dels nous figurants en relació amb l'hora del dia, ritmes.

Coincideixo amb gent del Bòlit, compartim comentaris, tot rutila bé.

La proposta realitzada des del Bòlit la trobo equilibrada en la mesura que com a artista puc fer la meva narració. Daniel Buren denunciava a *Exposición de una exposición*, el protagonisme del comissari considerant que aquest converteix l'artista en un instrument al servei de la seva acció transformada en artística, o sigui el comissari com artista. Em complau la complicitat i alhora el respecte al meu treball.

Pensar en Daniel Buren (ja en duia un llibre) em recorda que fa molts anys vaig sentir la necessitat que la meva pintura deixés les parets i envaís l'espai. Així vaig entrar en el concepte de pintura expandida que més tard vaig conèixer en l'obra de Buren. El rellegeixo a la recerca de com hauria d'anomenar l'acció de generar uns espais, delimitar-los, senzillament definir-los com a elements de trànsit mental cos-pensament-consciència, potser la fenomenologia de Merleau-Ponty m'hi pot ajudar, no hi trobo la resposta però em

permet de reflexionar-hi a partir dels seus postulats. Seguiré pensant-hi.

Visito el Museu dels Jueus, es percep un altre *tempo*, un altre temps, malgrat les mateixes pedres.

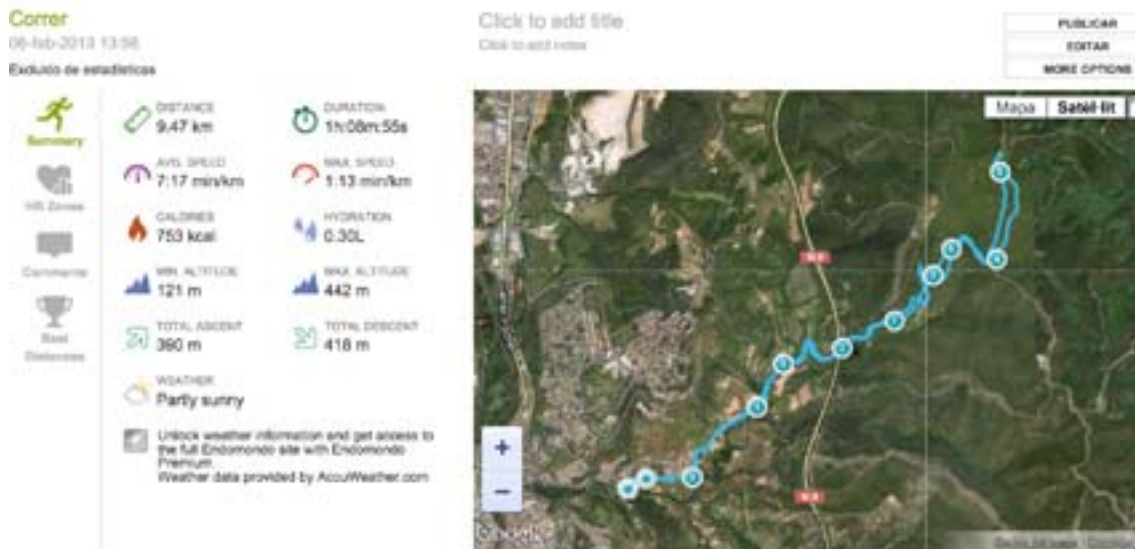
Càbala, medicina... Mons i misteris. Circumstàncies, èxode, diàspora. Ressons, novament pedres, carrers i silencis.

Finalment arriba l'hora, em dirigeixo a l'aparcament de Fontajau, em vesteixo adequadament i arriba la meva "cicerone". Em proposa d'anar a córrer per la vall de Sant Daniel, estic de sort, algú m'ho havia recomanat.

Anem fins allà en cotxe i "arranquem a córrer" tot pujada, un ritme suau que ens permet gaudir d'una bona conversa. Un dia de primavera, bona temperatura, assolellat, paisatge, olor, ritme. Arribar al castell de Sant Miquel és el repte, ens hi fem una foto i gaudim uns instants del paisatge. 360° i la cúpula del cel. El mar al fons. Girona, Banyoles, l'Albera i els Pirineus. Baixem. Durant el recorregut saluda en dues ocasions coneguts, és extraordinari.

Amb tota probabilitat és una de les sortides més agradables que he fet mai.

Em conviden a dinar al restaurant El Cul del Món, el dia anterior algú me'l recomanava, nova conjunció.

Novament sento com es transmet la passió que algú sent en les seves activitats més lúdiques, patir molt entrenant per fer una maratón, planificar-ho en el temps, compartir-ho... tot un món. Després diuen dels artistes!

M'acomio de l'organització i retorno cap a casa amb ganes, i amb la il·lusió de retorn a l'estudi on pugui evocar aquest "viatge extraordinari".

Sedimentar l'experiència per fixar-hi aquest present que esdevindrà memòria i així esquivarà l'oblit.

He viscut i reviscut moltes experiències en aquest breu període. Aquest ha estat el meu Itinerarium, descripció d'una ruta, camí o recorregut que inclou mencions als llocs, parades i en aquest cas pensaments.

Pere Bellès, febrer de 2013